

Mange tak for et godt møde i går. Det var interessant at høre de mange forskelligartede bud på fremtidens børnebiblioteksbetjening. Jeg hæftede mig især ved at flere omtalte nødvendigheden af et meget koncist materialekendskab, og at det var en af Carsten Jessens pointer. Bagefter tænkte jeg, at det i øvrigt kunne have været interessant, hvis han havde ”vendt sit foredrag om”, for dermed at få sat fokus på netop formidlingen i biblioteket og det, der særligt karakteriserer den set i forhold til undervisningen i skolen.

For hvad er egentlig formidling set i relation til netop børnebiblioteket? Vi taler meget om formidling, uden at gå nærmere ind i, hvad vi mener med det. Formidling er i bibliotekskredse et indforstået begreb. En anbefaling til udvalget vil derfor være at sætte fokus på formidling i børnebiblioteket, hvordan – hvad – til hvem og med hvilken hensigt formidler man?

En anden anbefaling til udvalget er, at lade formidlingen til de små børn få en fast, fremtrædende plads i børnebiblioteksarbejdet. Både i forhold til forældre, der kommer på biblioteket med deres børn, og i forhold til dagtilbudene. Det ligger lige for, at det er folkebiblioteket, der løser denne opgave, i og med, at det i historisk perspektiv først og fremmest er folkebibliotekerne, der har haft det lille barn som satsningsområde indenfor statslig kulturpolitik. Der er allerede en tradition for, at børnebibliotekerne landet over har ”betjening af daginstitutionerne”, også i form af børnehavebiblioteker. Men der er tale om meget forskelligartede kommunale tiltag, der kun er dokumenteret i ringe omfang (www.bs, Folkebibliotekernes betjening af daginstitutioner – resultat af en spørgeskemaundersøgelse foråret 2004) Dvs. at hele denne side af børnebibliotekets arbejde på mange måder er skjult viden, i stedet for at være velkendt som et offensivt for et levende nationalt folkebiblioteksvæsen.

Projektet Kulturpuf i Møns Kommune (<http://www.kulturpuf.dk/omkulturpuf.asp>) er i øvrigt et spændende eksempel på, hvordan man kan gribe en sådan formidling an, hvor der også er fokus på selve indholdet og virkningen af formidlingen.

Det har i øvrigt undret mig, at der ikke er særligt fokus på billedbogen som medie for de små børn. Billedbogen lever i og med sine visuelle fortællinger, og den henvender sig på den måde direkte til det lille barn, der endnu ikke selv kan læse. Samtidig er det også sådan i dag, at der er en tæt sammenhæng mellem billedbogen og de øvrige elektroniske billedformer, jf. fx oplægget fra Copenhagen Bombay. Billedbogen er et godt eksempel på en flermedial udtryksform med mange potentialer i forbindelse med netop de små børn.

Det skal blive spændende at følge udvalgets arbejde!

Mange hilsener
Kirsten